
Β΄ ΣΚΗΝΗ

- ΦΕΙΔΙΑΣ Μμμ... έε! Ωχ, ...Τι 'ναι, ρε πατέρα;
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Έλα γρήγορα, αγκάλιασέ με και σφίξε μου το χέρι!
- ΦΕΙΔΙΑΣ Τι πράμα; Ορίστε, συγχαρητήρια και... άντε γεια!
(Πάει να κοιμηθεί ξανά. Ο Στριμούρας τον αρπάζει και τον καθίζει με το ζόρι.)
Ωχ! Τι έγινε πάλι;
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Πες μου, Φειδούκο μου, αγαπάς τον πατερούλη σου;
- ΦΕΙΔΙΑΣ Μμμ; Μα την Παναγιά την Τροχηλάτισσα.
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Άσε ήσυχη την Τροχηλάτισσα, αυτή με ρήμαξε. Αλλά αν πράγματι νοιάζεσαι τον πατέρα σου, γιε μου, θα κάνεις ό,τι σου πω.
- ΦΕΙΔΙΑΣ Ουφ! Άντε, ξεφούρνισέ το στα γρήγορα, τι θες να κάνω;
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Μου υπόσχεσαι ότι θα το κάνεις ό,τι κι αν σου ζητήσω;
- ΦΕΙΔΙΑΣ Ναι, θα το κάνω, μα το Θεό! (Μπα, που να σκάσεις, πρωί πρωί...)
(Τον τραβολογά απότομα έξω από το σπίτι και του δείχνει απέναντι.)
- ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ Εδώ τώρα κοιτάζε! Βλέπεις εκείνο το χαμόσπιτο με την πορτούλα;
- ΦΕΙΔΙΑΣ Ε, το βλέπω! Τι καψόνια είναι αυτά που μου κάνεις, ρε πατέρα;
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Αυτό εκεί, παιδί μου, είναι **φροντιστήριο** σοφών ψυχών! Εκεί μέσα μένουνε άνθρωποι που μιλώντας σε πείθουνε ότι ο ουρανός είναι σα φούρνος και βρίσκεται ολόγυρά μας κι ότι εμείς είμαστε τα καρβουνάκια!
Αυτοί, μάλιστα, σε μαθαίνουνε, αν τους καλοπληρώσεις, τον τρόπο να βγαίνεις με τα λόγια πάντα νικητής στο δίκιο ή και στο άδικο...
- ΦΕΙΔΙΑΣ Και ποιοι είν' αυτοί;
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Ε; Θα σε γελάσω πώς τους λένε ακριβώς... Αλλά είναι **καθηγητοφροντιστάδες** ωραίοι και καλοί!

- ΦΕΙΔΙΑΣ Αμάν, τους ξέρω τους λωποδύτες, τους γυρολόγους, τους λειψανέβατους, τους ξυπόλητους που μου λες... Όπως ο κακομοιριασμένος ο Σωκράτης!... *(μουντζώνει)*
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Σουτ! Σουτ! Σκασμός! Δε θέλω άλλες κουταμάρες! Κοίταξε μόνο, άμα σε μέλει μια σταλιά για το βιος του πατέρα σου, τέτοιος να πας να γίνεις και μούτζωσε πια τις κούρσες και τις κόντρες!
- ΦΕΙΔΙΑΣ Ποτές μου, μα την πίστη μου, ακόμα κι αν μου χάριζες όλα τα τάμπλετ του κόσμου! *(πάει να φύγει)*
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ *(τον αρπάζει)* Έλα, κανακάρη μου, έλα που σε παρακαλάω, αγόρι μου εσύ καλό, άντε εκεί πέρα να σπουδάσεις...
- ΦΕΙΔΙΑΣ Και σάμπως τι να σπουδάσω;
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Να, λένε πως αυτοί εκεί κατέχουν και τους δύο λόγους: τον καλό και τον κακό. Μ' αυτόν τον τελευταίο, λέει, τον κακό, νικά πάντοτε κανείς, όσο άδικο κι αν έχει!
- Αν λοιπόν του λόγου σου μου σπουδάσεις τον άδικο αυτόν τον λόγο, από τα χρέη που φορτώθηκα για χάρη σου δε θα πληρώσω δεκάρα τσακιστή!
- Άσε που θα σε στείλω και στους Τρωικανούς να τους τραβήξεις μια καπάτσα... — να δεις πώς το λένε — α, ναι: «διαρπαγάτευσ'», να ξεμπερδεύω και με δαύτους, να βρω την υγεία μου, τέλος πάντων...
- ΦΕΙΔΙΑΣ Όχι, αδύνατον! Όσοι μπαίνουνε σ' εκείνη τη χαμότρυπα, γίνονται λιώμα από το διάβασμα και τη λιγούρα. Με τι μούτρα θα πάω μετά να δω τους κολλητούς μου, έτσι κακομοίρης και μαραμένος που θα 'μαι;
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Α, μα τότε, αφού δε νοιάζεσαι για τα υπάρχοντά μου, ούτ' εσύ, ούτε το παλιομηχανάκι σου ούτε και η σέλα του,... Ουστ! Έξω! Άστε στον κόρακα, όξω απ' το σπίτι! *(σφαλιάρες και κλωτσιές)*
- ΦΕΙΔΙΑΣ *(οργισμένος)* Φεύγω και σκασίλα μου για σένα. Ο μπαρμπούλης μου ο Πλούταρχος δε θα μ' αφήσει έτσι, χωρίς όχημα... *(τηλεφωνεί)* — Έλα, θείο Πλούτη, «Φ» εδώ, ο γέρος πάει, κρانيώθηκε,... ναι, έρχομαι να τα πούμε...